

mende år, kan vi også i de kommende år forvente et fald i antallet af afviste. Men dermed er opgaven endnu ikke løst, for der er stadig væk alt for mange, der afvises, og der er fortsat områder, hvor der både er mange afviste og en mangel på uddannede.

Det klareste eksempel er pædagoguddannelsen, hvor der i sommer var 3.000 afviste, samtidig med at kommunerne har endda meget svært ved at skaffe den nødvendige arbejdskraft. Her skal der gøres en ekstra indsats.

Og sygeplejerskeuddannelse er et særligt problem: For nogle år siden afviste man mange ansøgere, og det betaler man nu prisen for, for nu er der mangel, og nu er der ikke så mange ansøgere.

En af årsagerne hertil er den enkle, at det er blevet kendt, at uddannelsen er temmelig dårlig. Evalueringen af sygeplejeuddannelsen er en af de hårdeste, vi har set, kun overgået af evalueringen af psykologuddannelsen.

Her er der brug for at gøre en særlig indsats for at styrke uddannelsen og forbedre sammenhængen med de øvrige sundhedsuddannelser. Kun derved kan vi atter gøre det attraktivt for uddannelsessøgende at vælge at blive sygeplejerske.

Vibeke Peschardt (RV):

Enhedslisten vil gerne have, at Folketinget forholder sig til de såkaldte flaskehalsproblemer på udvalgte områder af det offentlige arbejdsmarked. Men da det offentlige arbejdsmarked i Danmark jo er stort – over 800.000 beskæftigede – kan man jo starte med at fastslå, at problemet faktisk kun findes på de udvalgte områder. Og flaskehalse med lønpres og inflation til følge mener jeg i virkeligheden ikke man kan tale om, men det er da rigtigt, at der er en stor pukkel af f.eks. ældre folkeskolelærere, der ikke er i arbejde.

Folkeskolen mener altså, at den har et aldersproblem, samtidig med at en del folkeskolelærere går arbejdsløse. Men det problem er der forsøgt at tage højde for dels ved, at optagelsen på seminarierne er udvidet i denne regerings tid, og dels gennem det forslag, som Folketinget behandlede forleden dag, L 23, som lægger op til en øget mobilitet på arbejdsmarkedet og muligheder for at tage beskæftigelse uden for sit egentlige erhverv.

For det kunne da godt være, at folkeskolelærere efter en tids arbejdsløshed kunne finde beskæftigelse uden for folkeskolen, hvis de alt-

så ikke ønsker at flytte derhen, hvor jobbene er, for et af problemerne er jo, at der er faggrupper – det gælder f.eks. læger og gymnasielærere – der helst kun vil arbejde ganske bestemte steder.

Og med hensyn til pædagogmangelen mener vi, at der allerede er taget ordentlige skridt til at afhjælpe den: Dels er optagelsen på pædagogseminarierne fordoblet både i denne og i den forrige regerings tid, og dels har kommunerne formået at løse problemerne ved at økonomisere med den uddannede arbejdskraft især på børnepasningsområdet, og der bliver nu passet næsten 100.000 børn mere, end der gjorde i starten af 1990'erne, og det synes vi faktisk er en bedrift.

Når så hertil lægges, at Danmark har haft et stigende børnetal, samtidig med at arbejdsløsheden er faldet markant, er det klart, at kommunerne har problemer, som de så har løst, så godt de kunne.

Endelig ved vi, at børnetallet er på vej ned, og på sigt tror vi at pædagogområdet vil jævne sig. Og det er jo heller ingen idé at stå med arbejdsløse pædagoger om f.eks. 10 år, og derfor er det efter vores mening også et spørgsmål om en fornuftig planlægning.

Om sygeplejerskerne kan man konstatere, at faget ikke længere er så populært, som det var engang: dengang der var lange køer for at blive optaget på sygeplejerskolerne.

Samtidig ved vi jo, at sygeplejerskerne forlader faget tidligt. Det er faktisk sådan, at halvdelen af dem forlader faget, når de er omkring 40 år.

Men hertil kommer så – hvis jeg skal kaste en smule malurt i bægret – at man må sige, at sygeplejerskerne visse steder selv har bidraget til problemerne ved at ønske sig flere og mere kvalificerede opgaver lagt ind i sygeplejen. Og det har sygeplejerskerne og amtsrådene været enige om, men det har altså fortrængt andre faggrupper som f.eks. sygehjælperne og de nuværende social- og sundhedsassistenter, som sygeplejerskerne mange steder ikke ønsker ind.

Sygeplejerskernes fagpolitik har altså været sådan, at de har ønsket mere kvalificeret arbejde, og det være sagt uden malice overhovedet, for det er jo reelt nok at have sådan en fagpolitik, men det afskaffer naturligvis ikke de aktuelle problemer.

Hermed vil jeg bare understrege problemerne på det område.